

FM 2014/38.1
29. april. 2014
Hans Aronsen

I henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag til Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges ved EM2014 at fremlægge forslag til ændring af Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 om fiskeri og Landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt, således at ikke-erhvervsmæssig fiskeri, fangst og jagt kun må udøves efter tre års fast tilknytning til det grønlandske samfund.

(Medlem af Inatsisartut Lars Mathæussen, Siumut)

Vort land er dækket af indlandsis og har en kyststrækning, som er unik på verdensplan, og dette forhold kræver i sig selv at man har viden, der på mange måder kræver en helt anden form for viden når man ser på internationale erfaringer.

Der lever vilde dyr, som til tider kan være farlige at omgås, på vores langstrakte kyster, og vi har et farvand, der kræver agtpågivenhed i flere henseender døgnnet rundt, og især afhængigt af skiftende årstider.

Disse forhold vidner i sig selv om at vi skal stille vidtgående og høje krav til sikkerheden.

De seneste år har vi oplevet stadig mere krævende udfordringer hvad angår eftersøgning og redning til lands og til søs og for at imødegå sådanne hændelser, der ofte kan ende tragisk, er det nødvendigt med et beredskab og agtpågivenhed som tager højde for enhver mulig situation i et land med skiftende vejrlig. På samme vis som det har været gældende for vore forfædres liv som fangere i en farefuld natur kræver det, at den efterfølgende generation også udviser særlig agtpågivenhed under jagt og fangst i den barske natur.

I forslaget argumenteres der bl.a. for at give erhvervsfangere bedre indtjeningsmuligheder til gavn for samfundsøkonomien og naturligvis kan man forestille sig at dette vil være til gavn for de erhvervsudøvere som kun har fangst som indtægtskilde. Men som bekendt har man tidligere i forhold til reguleringen af fangst og jagtmulighederne gjort det muligt, at det også er meget vigtigt at sikre fritidsjagt-rettigheder for lønmodtagerne også, med henvisning til at "vi alle som lever i dette land også er efterkommere af fangere."

I dag har fritidsjægere som bekendt mulighed for jagt- og fiskeri efter mindre byttedyr. Herudover har Naalakkersuisut gennem udstedelse af bekendtgørelser og kommunernes adgang til udstedelse af fangstvedtægter mulighed for at give fritidsjægere lov til at fange større byttedyr, som eks.vis. narhval – fra 0 % og op til 10 % af en fangstkvote i et givent forvaltningsområde. I forhold til fangst- og jagt på rensdyr og moskus er der bl.a. mulighed for jagt for alle uden restriktioner. Dette så vi bl.a. praktisereret sidste år under jagtsæsonen for rensdyr, hvor der var lige mulighed for rensdyrjagt for både erhvervsfangerne og fritidsjægerne.

Vi er alle godt bekendte med at der er stor interesse for Grønlands enestående natur fra selv ny-ankomne borgere i Grønland, hvilket vi også mærker positivt set i forhold til den øgede turisme. Spændende beretninger og oplevelser fra landets nuværende og tidligere gæster er uden tvivl med til at gøre det tillokkende for nye turister eller nye borgere som gerne vil bosætte sig i Grønland.

Inuit Ataqatigiit kan ikke vende det blinde øje til det forhold som forslagsstilleren ikke har nævnt i sit forslag og som handler om, at en realisering af forslaget vil ramme de af vore medborgere som p.gr.a. studier, sygeophold eller af andre årsager midlertidigt er fraflyttet Grønland. Å propos et andet tema vi har til behandling under denne samling og som handler om problemer i forhold til valgret i Grønland for de borgere som midlertidigt opholder sig uden for landet. Dette spørgsmål er endnu uafklaret og langt fra løst og med dette in mente og da en vedtagelse af forslaget vil ramme ovennævnte persongruppe skal vi hermed afvise forslaget.